

รู้จักศัตรูที่คอยขัดขวางให้หยุดอยู่กับที่
และสร้างความวิตกกังวล
ไม่ยอมให้คุณก้าวไปข้างหน้า

พิมพ์ครั้งที่ 7

ทัศนคติ ATTITUDE

เป็น...เพราะคุณคิด
เพราะคุณคิด คุณจึงเป็น

รนา วิกิจนุเคราะห์

ทัศนคติ

ATTITUDE

รนา วิจัยบุเคราะห์

ทัศนคติ ATTITUDE

โดย ธนา วิกิจนุเคราะห์

ราคา 135 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ พ.ศ.2558

ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาต

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ธนา วิกิจนุเคราะห์.

ทัศนคติ ATTITUDE.-- กรุงเทพฯ : Dดี, 2568.

112 หน้า.

1. ทัศนคติ. I. ชื่อเรื่อง

152.4

ISBN 978-616-609-141-0

จัดพิมพ์โดย

Dดี

สำนักพิมพ์ Dดี

ในเครือบริษัท เพชรประกาย จำกัด

81 อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 5535 # 103 โทรสาร 0 2540 5568

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

พิมพ์ที่

บริษัท รุ่งแสงการพิมพ์ จำกัด

372-378 ซอยเจริญนคร 46 ถนนเจริญนคร

แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน กรุงเทพฯ 10600

จัดจำหน่ายโดย

เพชรประกาย

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

81 อาคารเพชรประกาย ถนนเสรีไทย

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2540 5535 # 103 โทรสาร 0 2540 5568

Homepage : <http://www.phetpraguy.com>

ศัตรู
เพียง
หนึ่งเดียว
คือ

“ตัวเราเอง”

ATTITUDE

ศัตรูคู่อริ คู่แค้น คู่ชิง ข้าศึก ปรปักษ์ ผู้จองเวร

ไม่ว่าจะเป็นคำไหน เขียนอย่างไร ออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกัน
อย่างไร แต่สุดท้ายแล้วก็มีความหมายเดียวกันคือ

คนที่เราไม่ชอบ เกลียดชังหน้า คอยจองเวรเราอยู่เรื่อยไปนั่นเอง

ไม่มีใครอยากมีศัตรูอยู่ข้างกาย

แน่นอน ใครบ้างอยากจะมีคู่อริอยู่ข้างกายให้กลายเป็นหอกข้างแคร่
ชนักรบหลังขว้ออยู่อย่างนี้ วันดีคืนดีอาจจะกลายเป็นงูเห่ามาแว้งกัด
ต้นคอเรา ข้าไม่พอยังรัดแบบถึงตายคาที่อีกด้วย หรือแม้แต่ศัตรูที่อยู่
ไกลตัวก็ยังมีพิษมีภัยไม่แพ้กัน อาจไม่เอามืดแทงหลังเรา กัดหู เอาฟัน
โขกหัว หรือตะตึงตัวเราได้แม้ปลายก้อย แต่คนเหล่านั้นยังสามารถ
ใช้ปากที่ได้รับมาจากบรรพบุรุษ สรรค์สร้างถ้อยคำนิทาว่ากล่าว
ใส่ไข่ ใส่สี สร้างบ้าน ก่อทราย ให้เราได้รับความเสื่อมเสีย ตกเป็น
ขี้ปากในทางติตลบ ทำให้เราต้องอับอาย กว่าที่ชาวบ้านชาวช่องเหล่านี้นั้นจะ
รู้ความจริงว่าตัวเองหุบขา ก็ทำเอาเราเหนียวแทบสิ้นลมหายใจ
ที่ต้องพิสูจน์ตัวเองซ้ำแล้วซ้ำอีกเพียงเพราะคนคนเดียว หลายคน
หรือคำพูดเพียงคำเดียวของศัตรูไกลกาย

นี่แหละคือความน่ากลัว
ของการมีศัตรูอยู่เป็นเพื่อนร่วมทางเดินของชีวิต
คำถามคือ
เมื่อรู้ว่าศัตรูรอบกายน่ากลัวและมีพิษสงมากขนาดนี้
เหตุใดคนเราจึงมักสร้างศัตรู
มากกว่าเพื่อนฝูง มิตรสหาย หรือคนที่พึงใจกัน
ไม่ใช่ว่าคนเราจะชอบสร้างศัตรูหรอกนะ
แต่ต้องเข้าใจในความจริงที่ว่า
ไม่มีใครดีพร้อม และทุกคนคิดต่างกัน

ใครบ้างจะดีพร้อม ฉลาด เก่ง ทำงานอย่างคล่องแคล่ว ว่องไว คิด
สรวะได้อย่างรวดเร็ว ตระกะทางสมองเป็นเลิศ มองหาช่องทางเหตุผล
และแนวทางการแก้ปัญหาได้อย่างทันที่อยู่ที่อยู่เสมอ เข้ากับทุกคนได้ดี
จริงใจเป็นที่สุด ปรับตัวได้อย่างรวดเร็วประมาณจิ้งจก ตุ๊กแก ไปที่ไหน
ใครก็รักใครก็เอ็นดู...ช่างหายาก และอาจจะยากจนแทบจะไม่มีเลย
ก็เป็นได้

หากเลือกได้ก็คงไม่มีใครอยากมีศัตรูอยู่ข้างกายมากกว่าเพื่อนรักที่จะ
คอยประคับประคองกันหรอก แต่เราก็เลือกไม่ได้อีกเช่นกันว่าในชีวิต
ชีวิตหนึ่งที่ต้องเดินไปข้างหน้าอยู่เสมอ นั้น จะต้องพบเจอกับเหตุการณ์

ใบบ้าง จะต้องตัดสินใจอะไร เดินไปทางไหน ต้องข้ามหัวใครโดยไม่รู้บ้างหรือเปล่า หรือบางครั้งอาจต้องทำให้ใครเจ็บโดยไม่รู้ตัว เมื่อเราทุกคนไม่เคยมีใครดีพร้อม ไม่เคยมีใครรู้ว่าตนเองดีที่สุดแล้วหรือยัง เพียงใดจึงจะดีที่สุด ดีสำหรับทุกคน ตนเอง เพื่อนฝูง ครอบครัว พี่น้อง หรือแม้แต่ศัตรูคู่อริ เมื่อเราไม่สามารถจะเป็นคนเหนือคน เป็นคนที่ไม่เคยล้ม เป็นคนที่ไม่เคยผิด

นั่น ก็ หมายถึง ความว่า

เราทุกคนต้องเคยพลาดพลั้งและทำร้าย
คนรอบข้างมาบ้างไม่มากก็ต้องน้อย
แต่ไม่มีเลยก็คงไม่ใช่

งานที่เราลงมือทำ ชีวิตที่เราดำเนินไปแต่ละวัน เงินที่เราจับจ่ายออกไป คำพูดที่เราเอื้อนเอ่ยอยู่เสมอ ทุกอย่างล้วนมีผลของมันทั้งสิ้น หากงานที่ทำนั้นเกิดข้อผิดพลาดขึ้น เราอาจคิดว่าไม่เป็นไร ไม่มีอะไรมากหรืออก แก้อันนี้ด ๆ หน้อย ๆ ก็เสร็จแล้ว เท่านั้นทั้งหมดปัญหา นั่นคือความคิดของเรา แต่เราอาจลืมมองไปรอบ ๆ ว่าสิ่งที่เราทำผิดพลาดนั้นก่อให้เกิดผลอย่างไรกับคนรอบข้าง เพื่อนร่วมงานที่ทำงานด้วย อาจจะต้องแก้ไขในส่วนของเขาเช่นกัน ทั้งที่เขา ก็ทำมาดีแล้ว ถูกต้องแล้ว แต่กลับต้องมานั่งทำซ้ำแก้ไขใหม่ในสิ่งที่ไม่ใช่ความผิดของตน หรือความก้าวหน้าที่เพื่อนร่วมงานคาดหวังไว้ว่าจะต้องสะดุดลง เพียงเพราะความผิดพลาดของเรา และก็เพียงเท่านั้นเองที่เราได้สร้างศัตรูขึ้นมาอีกหนึ่งคนโดยไม่รู้ตัวเลย

เมื่อเราไม่สามารถดีพร้อม
เมื่อคนรอบข้างไม่สามารถดีพร้อม
เราก็ต้องยอมต่อการเกิดขึ้น
ของศัตรูเช่นกัน

ทุกคนคิดต่างกัน เรื่องนี้แม้ไม่ต้องบอก ไม่ต้องสอน ไม่ต้องโตเป็นผู้ใหญ่ก็ยั้งรู้และเข้าใจได้ สมัยเด็กๆ ที่เริ่มเรียนรู้จะคบหาสมาคมกับเด็กคนอื่นเป็นเพื่อน เราก็ยังรู้ว่าใครคิดอย่างไร ชอบสิ่งไหนเกลียดคนแบบใด หรือขึ้นชอบอะไรเป็นพิเศษ แล้วเราก็พยายามปรับตัวเข้าหากันให้ได้มากที่สุด ใครที่เข้ากับเราได้ดี คลื่นความคิดตรงกัน ก็จะกลายเป็นเพื่อนสนิทของเรา แต่หากใครที่คิดตรงกับเราน้อยที่สุด เห็นอะไรต่างกันเสียส่วนใหญ่ ก็จะกลายเป็นแค่เพื่อนที่รู้จักกันเหมือนที่เราทุกคนมีกันมากมายและลึมหายไปในที่สุด

ความคิดที่แตกต่างกันนี้แทบจะไม่ต้องบอกเลยว่ามันสามารถก่อร่างสร้างศัตรูให้เกิดขึ้นได้อย่างไร แค่เพียงเราไม่ดีพร้อมก็ยังสามารถสร้างศัตรูได้ หากเมื่อใดที่ความนึกคิดของเรากับคนรอบข้างไม่ตรงกันและไม่สามารถเข้ากันได้ ต่อให้เราดีพร้อมและเลิศเลอแค่ไหน ก็อาจจะยังกลายเป็นศัตรูได้ในสายตาของคนเหล่านั้น คนดีอาจกลายเป็นคนผิด คนมีน้ำใจอาจกลายเป็นคนชอบสร้างภาพ คนซื่อตรงอาจกลายเป็นคนที่ไม่มิใครคบ ทั้งหมดสามารถเกิดขึ้นได้ด้วยกรอบทางความคิดของทุกคน และนั่นก็หมายถึงตัวเราเองด้วยเช่นกัน

เคยได้ยินไหมที่คนดี มีน้ำใจ คอยช่วยเหลือผู้อื่นที่เดือดร้อนอยู่เสมอ กลับโดนสังคมและคนรอบข้างกล่าวหาว่าที่ทำไปนั้นเพราะหวังชื่อเสียง ลาภยศ เงินทอง ไม่ได้มีความจริงใจใดๆ ปรากฏแจ้ง สิ่งที่ทำ ก็หวังผลตอบแทนทั้งสิ้น หรือคนที่ตั้งใจทำงาน หมั่นศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ต้องการความก้าวหน้าและความมั่นคงในชีวิต ได้รับความไว้วางใจจากเจ้านายและองค์กร กลับถูกเพื่อนร่วมงานมองว่าเป็นพวกชอบเอาหน้า สิ่งที่ได้รับมาไม่ได้เกิดจากฝีมือหรือความสามารถ แต่เกิดจากการประจบประแจง เลี้ยแข้งเลียขา หรือใช้เงินซื้อตำแหน่งมากกว่า หรือแม้แต่ตัวเราเองที่พยายามทำดีเพียงใด จริงใจกับคนรอบข้างมากแค่ไหน ชื่อตรงต่อความคิดมากเพียงใด สุดท้ายหากใครรอบข้างได้เลือกที่จะมองและนึกคิดต่างจากเราแล้ว ผลที่ออกมา มันก็ย่อมต่างจากที่เราคาดหวังไว้เช่นกัน

นี่คือเรื่องราวของศัตรูที่อยู่รอบข้างกายเรา
สิ่งที่จะได้รับจากการมีศัตรูนั้นแทบจะไม่มีเลย
นอกจากการได้ฝึกขัดเกลาฝีมือ ฝึกปาก
ให้คมอยู่เสมอเท่านั้นเอง

แต่เหนืออื่นใดยังมีอีกหนึ่งสิ่ง ซึ่งเป็นศัตรูเพียงหนึ่งเดียวที่ทรงพลัง และมีอำนาจมากที่สุด และจะมีอำนาจต่อเนื่องไปจนกว่าความคิดของเราจะเปลี่ยนไป หรือล้มหายใจจะหมดลง นั่นคือ ตัวเราเอง

ไม่มี
ศัตรูใด
จะ
แข็งแกร่ง
เท่าตัว
ของเราเอง

นี่คือความจริง

และจะยังคงเป็นความจริงต่อไปอีกนาน
ตราบเท่าที่ยังมีมนุษย์อยู่บนโลกนี้

แม้เราจะถูกศัตรูยื่นประชิดรอบด้าน คมหอกคมดาบจะยื่นตรงมา
มากมายเพียงใด ก็ยังไม่น่าหวาดหวั่นพรั่นพรึงเท่ากับการมีตนเองเป็น
ศัตรูของตน เพราะคู่อริตอนนี้ไม่สามารถฆ่าได้ด้วยคำพูด คมดาบ ปืน
หรือใครอื่นใดก็ไม่สามารถช่วยเหลือเราได้ มีเพียงตัวของเราเองเท่านั้น
ที่จะต่อสู้กับมันได้อย่างสูสี และอาจกำจัดมันให้หมดไปได้...ในสักวัน

.....

ตัวของเราเอง

ก็คือศัตรูที่เข้มแข็งที่สุดจริงหรือ?

.....

จ ริ ง...

ไม่มีคำสัญญาใดที่จะถูกรักษาไว้ได้ หากเราไม่ยึดมั่นในคำพูดตน
ไม่มีความสำเร็จใดได้มาโดยที่เราไม่ลงมือทำ ไม่มีความเข้มแข็งใด
ได้มาโดยที่เราไม่เรียนรู้ และไม่มีชีวิตใดมีคุณค่า หากเราไม่สร้างมัน
ขึ้นมาเอง

นั่นคือ ไม่ว่าสิ่งใดที่อยู่รอบตัวเรา จะสำคัญหรือไม่ก็ตาม ย่อมเกิดมา
จากตัวของเราเองทั้งสิ้น น้อยนักที่คนอื่นจะมีอิทธิพลกับตัวเรา แม้
หลายคนจะมีข้ออ้างว่าสิ่งแวดล้อมหล่อหลอมให้คนเป็นอย่างนั้น แต่
อย่าลืมว่า

เมื่อชีวิต เป็น ของ ใคร

คนคนนั้นก็ย่อมมีสิทธิ์เลือกทางเดินของตนเอง

หากเราเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวตนของตนเอง สิ่งที่เราได้รับกลับมา
ย่อมต้องเป็นสิ่งที่เข้าใจเรามากที่สุด เพื่อนที่คอยยืนหยัดเคียงข้างเรา
เสมอ เพื่อนที่คอยพุงเมื่อเราล้ม เพื่อนที่จะยินดีกับเราในทุกโอกาส
เพื่อนที่ไม่มัววันจากเราไป แต่หากเมื่อใดที่เราขาดความยึดถือในตัวตน
ของตนเอง ไม่รักษาคุณค่าที่เคยมี แต่กลับทำลายมันลงด้วยมือของ
ตนเอง เมื่อนั้นตัวของเราก็จะกลายเป็นศัตรูที่คอยจ้องทำลายตัวเราเอง
เรื่อยไป และจะหยั่งรากลึกลงในความคิดแม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนาน
เพียงใดก็ตาม

ใครบ้างที่เคยสัญญากับเพื่อน พ่อ แม่ อาจารย์ หรือสัญญากับตนเอง
ไม่ว่าเรื่องใด แล้วเคยลงมือบ้างไหมว่า ก็ครั้งกันที่คำสัญญานั้นเป็น
ได้จริง ก็ครั้งกันที่เราสามารถรักษาสัญญาได้ตลอดรอดฝั่ง ก็ครั้งกันที่
เราไม่เลิกกลางคัน และก็ครั้งกันที่เราซื่อสัตย์กับตนเองอย่างที่ได้พูด
ออกมา

เมื่อเราบอกกับใครสักคนว่า เราสัญญา เราจะทำอย่างนั้น จะไม่ทำ
อย่างนี้ จะเปลี่ยนแปลงตรงนั้น จะเพิ่มเติมตรงนี้ ก็ไม่มีใครมาตามสืบ
ตามสอด คอยบอกคอยกล่าว หรือตรวจสอบเราตลอดเวลาหรือกว่า
ที่เราได้พูดได้สัญญาออกไปนั้น เราจะทำตามหรือผิดคำพูดหรือไม่
แม้เราจะไม่ได้ทำตามที่เคยสัญญาไว้ แต่เมื่อบอกกับใครคนอื่นว่าตนทำ
ก็คงไม่มีใครรู้ว่าเรานั้นโกหก

มีเพียงตัวเราเองเท่านั้น

ที่รู้ว่ามันไม่จริง

ลูกที่บอกพ่อแม่ว่าอ่านหนังสือทุกวัน ตั้งใจเรียนทุกครั้ง สัญญาว่าจะ
ทำตนเป็นคนดี แต่ลับหลังกลับไม่เคยเลยที่จะหยิบหนังสือหนังสือมา
เข้าตา ไม่เคยที่จะสนใจฟังอาจารย์สอน ไม่เคยที่จะประพฤติตนให้
เป็นคนดี แต่ใครบ้างจะรู้ พ่อแม่จะรู้ได้อย่างไรเมื่อท่านก็ไม่ได้อยู่ด้วย
ตลอดเวลา สิ่งที่ถูกพูดออกไปย่อมกลายเป็นความจริงสำหรับท่าน
เสมอ แต่สักวัน...ความจริงย่อมต้องปรากฏ เมื่อไม่อ่านหนังสือย่อม
ต้องสอบไม่ผ่าน เมื่อไม่ตั้งใจเรียนย่อมไม่เข้าใจในเนื้อหาและไม่
มีความรู้ติดตัว เมื่อไม่เคยทำตนเป็นคนดีย่อมต้องถูกลงโทษ

สุดท้ายท่านก็จะรู้ว่า สิ่งที่ถูกได้บอกได้เล่ามาเสมอ นั้น ไม่มีสิ่งใดเป็นความจริงเลย แม้ท่านจะไม่โกรธ ไม่เกลียด แต่ความไว้นั้นเชื่อใจที่มี ย่อมจะลดลงและไม่ได้รับมันกลับคืนมา

บทเรียนนี้สอนให้รู้ว่า

ไม่มีใครเลยที่เข้ามาทำร้ายเรา

ไม่มีใครจ้องอาฆาตแค้น

ไม่มีศัตรูคนไหนเข้ามาเกี่ยวข้องกับ

มีเพียงตัวของเราเองเท่านั้น

ที่ทำให้ตนกลายเป็นศัตรูของตนเอง

เป็นเราเองที่ทรยศต่อคำพูดและความซื่อสัตย์ที่ตนมี เมื่อเราไม่เคารพในตนเอง ไม่มีความจริงใจให้ตนและคนรอบข้าง ศัตรูที่น่ากลัวที่สุด ย่อมไม่ห่างหายไปจากตัวของเราตลอดไป

ศัตรูข้างกายหากใช้ความจริงใจและอดทน สักวันอาจกลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ศัตรูไกลกายหากมองผ่านข้ามบางเรื่องราว คนเหล่านั้นอาจเลือนหายไป แต่ศัตรูในกายมีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นที่จะต่อสู้กับมันได้ และก็ไม่มีคำยืนยันใต้อาวุธชนิดนี้จะช่วยเหลือเราได้ตลอดไป แต่อย่างน้อยมันก็เป็นอาวุธเพียงอย่างเดียวที่เรามี

นั่นคือ **ความ คิด**

การกระทำ

ย่อมเกิดมาจากความคิด

หากเราคิดจะกินข้าวย่อมไม่ดื่มน้ำ

หากคิดจะนอน

ย่อมไม่ออกไปเที่ยว

หากคิดจะเป็นคนดีย่อมไม่ทำชั่ว

และหากคิด

จะเป็นมิตรกับตนเอง

ย่อมต้องไม่สร้างศัตรู

ความคิดเพียงอย่างเดียวเท่านั้นที่จะเป็นตัวบอกว่า เรามองเห็นตัวเอง เป็นเพื่อนหรือศัตรู ทางเดินของชีวิตที่เหลืออาจไม่ยาวมากนัก แต่ก็ไม่เคยที่จะสั้นเกินไป ซึ่งไม่มีใครรู้ได้เลยว่าจะต้องพบสิ่งใดบ้าง อุปสรรค ใตรออยู่ข้างหน้า ความสุขใตรอให้เราหยิบฉวย ความล้มเหลวใดที่จะ กลายเป็นบทเรียน และความสำเร็จใดจะนำไปสู่ชีวิตที่มั่นคง หากเรา เชื่อสัจย์กับตนเอง คิดอย่างถูกต้อง มองอย่างที่เราควรจะเป็น ไม่เห็นทาง เบี่ยงเป็นสิ่งที่ง่ายและควรทำ ทางเดินในชีวิตที่เหลือของเราย่อมจะมีเพื่อนที่ดีที่สุดคนหนึ่งเดินเคียงข้างไปด้วยเสมอ และเพื่อนคนนั้น อาจอยู่กับเราได้นาน และนานเท่าที่ตัวของเรายังมีความเชื่อสัจย์ เชื่อตรง และศรัทธาในตนเอง

สิ่งที่ยากที่สุด
สำหรับมนุษย์ไม่ใช่การมีชีวิตอมตะ
แต่คือการเปลี่ยนแปลง
ตนเอง

ความล้มเหลว
เพียง
หนึ่งเดียว
คือ

“ความอวดดี”

ATTITUDE

เราทุกคนมีใครบ้างที่ไม่ชื่นชอบชื่อเสียง
ความนับหน้าถือตา ความนิยมชมชอบ
ไปไหนก็มีแต่คนห้อมล้อมคอยเอาอกเอาใจไม่ขาดสาย
คงไม่มีหรอก นอกเสียจากคนไม่ปกติ
(อันนี้ไม่ได้ว่านะ แต่คนปกติทั่วไปคงไม่คิดอย่างนั้น?)
เพราะชื่อเสียงเกียรติยศ
ย่อมนำมาในทุกสิ่งที่คุณผู้นั้นต้องการ
ไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ชื่อเสียง ผู้คน หรือความรัก

นิสัยเก่าแก่แต่โบราณอย่างหนึ่ง
ของมนุษย์เรา
คือ การ ยก ย่อง ตน เอง

อาจเป็นการพุดชมตนเองนิดๆ หน่อยๆ ยกย่องคนในครอบครัว
พุดอวดเรื่องลูกของตนหากได้ดิบได้ดี หรือบางคนอาจพุดชมตนเอง
แบบไม่ลืมหูลืมตา ไม่มองว่าคนรอบข้างกำลังมองดูเราอย่างชื่นชม
หรือสมเพช

การชื่นชมตนเอง

หรือการนำเสนอข้อดีของตนต่อหน้าคนอื่นนั้น

ไม่ใช่เรื่องผิด

หากเรารู้จักความพอดีและกาลเทศะ

แต่มันก็เปรียบเสมือนดาบสองคม

ที่หากพลาดพลั้งเมื่อใด

จากคนที่น่ายกย่อง

อาจกลายเป็นคนน่ารังเกียจได้ในทันที

การที่คนคนหนึ่งจะเป็นที่รู้จักของคนหลาย ๆ คนได้นั้น ย่อมต้องมีการบอกกล่าวถึงจุดเด่น สิ่งที่น่าสนใจ แตกต่างจากคนทั่วไปอย่างไร มีสิ่งใดเป็นคุณค่าที่เหนือกว่า สิ่งเหล่านี้ก็คล้าย ๆ การโฆษณาขายสินค้านั่นแหละ เมื่อโฆษณาออกไปแล้วก็ต้องให้เกิดกระแส ให้ผู้คนเกิดภาพติดตา คำพูดติดปาก และโฆษณากันปากต่อปากเรื่อยไป

นี่คือหลัก ๆ ของการโฆษณา

แต่กับตัวเรานั้นมีอะไรแตกต่างออกไปเล็กน้อย คือ เราไม่มีสปอนเซอร์ที่จะมาโฆษณาให้ ไม่มีทีมครีเอทีฟคอยคิดรูปแบบงานโฆษณา ไม่มีสื่อทีวี หนังสือพิมพ์ หรือวิทยุคอยประชาสัมพันธ์ให้แต่อย่างใด จะมีก็แต่เพียงสิ่งเดียวคือปากของตนเอง ที่จะต้องคอยทำหน้าที่เป็นโทรโข่ง ประกาศถึงคุณงามความดีของตนให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่สายตาคนรอบข้างหรือกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการ ซึ่งส่วนใหญ่แล้ว

กลุ่มเป้าหมายก็มีใช้ใครอื่นนอกจากเพื่อน เพื่อนร่วมงาน หัวหน้า และ คนที่เราแอบชอบ เท่านั้นเอง

จะว่าไปแล้วการพูดยกย่องตัวเองว่าสวย ว่าหล่อ ทำงานเก่ง เป็นงาน ทุกอย่าง เป็นคนนิสัยดี ไม่เคยคิดร้ายกับใครแม้คนคนนั้นจะเอาผิด มาแทงก็ตามที่ ก็เป็นเรื่องปกติที่เราๆ ทำกันนะ ไม่ว่าจะพูดออกมา ตรงๆ แบบให้รู้กันไปเลย หรือซักแม่น้ำสักแปดสายแล้วค่อยเข้าเรื่อง ก็ไม่ต่างกัน สรุปแล้วเรื่องแบบนี้ใครๆ ก็ทำกัน...ว่าอย่างนั้นเถอะ

เหตุที่คนนิยม

ชื่นชมตนเองให้ผู้อื่นฟังนั้น

เพราะยุคสมัยนี้ต่างจากเมื่อก่อนมาก ถ้าเป็นอดีตกาลดาวยังไม่ตก คนที่จะมีชื่อเสียงเรียงนามเป็นที่นับหน้าถือตาก็มักอยู่ไม่กี่พวก ไม่ ลูกขุนนางที่เรียนจบแล้วเข้ารับราชการ ก็พ่อค้าที่ร่ำรวยปล่อยเงินกู้ เก็บดอกแพงสุดชีวิต จะเงินจะไทยก็เปลี่ยนไปตามยุคและสมัยของการ ยอมรับนับถือ

แต่เดี๋ยวนี้มันต่างกัน เราไม่จำเป็นต้องมีความรู้ประมาณไอน์สไตน์ ไม่ ต้องเรียนจบให้สูงกว่าคนทั่วไป ไม่ต้องพิสูจน์ความสามารถตนเอง จนถูกตราหน้าว่าเป็นพวกบ้า ก็สามารถเป็นที่รู้จักได้ แต่ในทางด้านดี หรือไม่นั้นก็ไม่อาจรู้ได้ เพียงแค่เรามีปาก วาทะ ลีลา อรรถรส อะไร จำพวกนี้ที่จะส่งเสริมให้คำพูดของเรามีน้ำหนักและโน้มน้าวจิตใจของ ผู้ฟังได้เท่านั้นเอง

เมื่อการอดตัดักตาของตนกลายเป็นเรื่องง่ายและไม่ต้องลงทุนมากนัก ประกอบกับความเสี่ยงในการผิดพลาดและผลที่ตามมานั้นก็ไม่ได้รุนแรงอะไรมากมาย อาจโดนนิทาหัก 2 วัน หรือหายหน้าหายตา วันสองวันคนก็ลืม ๆ กันแล้ว เป็นเหตุให้คนเราสมัยนี้ติดนิสัยชอบ ใช้อวดตัดักตาของตนอยู่เสมอ

อยากให้คนนั้นเห็นว่าตนเก่ง

อยากให้คนนี้เห็นว่าตนดี

อยากให้ผลลัพธ์จากการอดไอ้ตนมากขึ้น

อยากมีชื่อเสียงจากการทำเช่นนี้

และอยากให้คนยอมรับในสิ่งที่ตนพูด

แม้มันจะไม่มีก็ตาม

มันก็ไม่ได้ผิดหรอกนะที่จะพูดถึงตนเองในด้านดี หรือทำอะไรเด่น ๆ ให้คนอื่นเห็น เพราะอย่างน้อยคนมีความสามารถก็ย่อมต้องได้รับอะไรกลับคืนไปบ้าง ไม่ใช่ชื่อเสียง เงินทอง ก็ต้องเป็นความอึดอึดใจ แต่ถ้าการอดอ้างมันมีมากเกินไป มากเกินกว่าที่คนรอบข้างเห็นว่า มันไม่ใช่เรื่องที่น่ายกย่องอีกต่อไป หรือแม้แต่มากเกินกว่าที่ตนมีและจะเป็นได้ เมื่อนั้นสิ่งที่ทำอยู่ย่อมจะไม่ใช่เรื่องดีอีกต่อไป ซึ่งผลลัพธ์ที่ย้อนกลับมาก็ไม่ต่างจากการถ่มน้ำลายรดฟ้าหรอก นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์อะไรแล้ว ยังทำให้ตนเองต้องสกปรกไปอีกด้วย

การชื่นชมตนเอง อวดศักดิ์ดา

หรือผลักดันตนให้ได้ดั้น

มันก็มีขอบเขตและความพอดีของมัน

อยู่ที่จะไม่ให้การทำเช่นนั้นกลายเป็น

“การอวดดี”

อย่างที่บอก...ความพอดีและกาลเทศะ

คือ เรื่อง สำคัญ

ความพอดี หากคิดจะชื่นชมตนเองก็ควรมีความพอดี ไม่ต้องพูดไป
เสียทุกเรื่องตั้งแต่เกิดจนแก่ปุนนี้ เลือกเฉพาะเรื่องที่เราเห็นว่า

สำคัญ และมีคุณค่า

อย่าให้เรื่องที่เราพูดออกไปกลายเป็นเพียงเรื่องราวตลาดๆ ที่หาดูที่ไหน
ก็ได้ อย่างเช่น หากอยากให้เห็นว่าตนเองเป็นคนเล่นกีฬาเก่ง
ขนาดได้รับการทาบทามจากทั่วทุกมุมโลก ก็ไม่ต้องสาธยายออกมา
ให้หมดหรือกว่าตนเองเก่งอย่างนั้นเก่งอย่างนี้ ไม่มีกีฬาชนิดใดในโลก
ที่ตนไม่สามารถเล่นได้ แนะนำเทคนิค วิธีการเล่น และคอยดูแลเอาใจใส่
ถึงพัฒนาการของเพื่อน เพียงเท่านั้นเพื่อนคนนั้น กลุ่มนั้น ก็จะรับรู้
ได้เองว่า เราเก่งกาจด้านกีฬาเพียงใด แถมยังได้รับความชื่นชมกลับมา
อีกด้วย

กาลเทศะ

เป็นเรื่องสำคัญอีกอย่างหนึ่ง
ที่ต้องให้ความสนใจ

แม้เราจะสอนเพื่อนอย่างดี คอยดูแลเอาใจใส่ไม่ห่างหาย แต่หากอยู่ไม่ถูกที่ถูกเวลา ผลลัพธ์ที่ออกมาก็อาจไม่เป็นไปอย่างที่ต้องการก็ได้ เช่น เรากับกลุ่มเพื่อนไปเข้าคอร์สเรียนกีฬาด้วยกัน แต่เมื่อไปถึงที่เรียนแล้วเรากลับทำตัวเป็นครูสอนเสียเอง ประมาณว่าถูกง้ออยู่แล้วแต่อยากมาเรียนเฉยๆ อะไรทำนองนี้ อย่างนี้ถือว่าไม่ถูกกาลเทศะ นอกจากจะถูกครูฝึกเหม็นชู้หน้าแล้ว อาจแถมท้ายมาด้วยความหมั่นไส้จากเพื่อนๆ อีกด้วย

เมื่อรู้เช่นนี้ก็จงคิดให้ดีและถ่วงถี้
ก่อนที่จะอวดอ้างคักดาอันจริงบ้าง
ไม่จริงบ้างออกไปให้ใครฟัง
เพราะผลที่ได้อาจไม่ใช่สิ่งที่เราคาดหวังเท่านั้น
หากมันมากเกินไปเกินกว่าที่ต้องการ
ก็ต้องเรียนรู้ที่จะแก้ไข และหากมันน้อยกว่า
ที่ต้องการก็ต้องยอมรับได้เช่นกัน

คนอัจฉริยะ
ไม่เคยต้องโอ้อวดตน
เหตุเพราะผลงานจะกลายเป็นที่ประจักษ์
คนดีไม่เคยต้องเขื่อนเอ่ย
บอกกล่าว
เหตุเพราะความดีที่ทำ
จะกลายเป็นที่ลือนาม

ใครๆ ก็รู้ เพราะถือไว้ ไม่ปล่อยวาง
ใครๆ ก็รู้ ปัญหามีไว้ให้แก้ ไม่ได้มีไว้แบก
ใครๆ ก็รู้ ความสำเร็จไม่ได้มาเพราะโชคช่วย
ใครๆ ก็รู้ คนเราแก้ปัญหาคให้คนอื่นได้ทุกคนยกเว้นตัวเอง
แต่ทำไม...
ใครๆ ก็ยังเป็น

ความลับ...ของบัวผันน้ำ
อีกระดับของการรู้จักชีวิต

ISBN 978-616-609-141-0

9 786166 091410

ราคา 135 บาท